

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg synes overhovedet ikke, at det her på nogen måde er mystisk, tværtimod.

Hvis vi skulle tilbage til sådan, som tingenes tilstand var før 2001, vil jeg sige, at det var mystisk. Hvordan kunne man lade folk sidde på en overførselsindkomst, der gjorde, at det ikke kunne betale sig at starte på et arbejde? Hvorfor ville man ikke bruge en trappemodel, der viste, at folk kunne blive inkluderet, blive en del af fællesskabet? Det er dog mystisk.

Det er mystisk at høre en opposition konstant være imod regeringens forslag, for vi kan jo se, at integrationen går bedre og bedre, uanset hvor det bliver belyst. Det er så ærgerligt, synes jeg, at oppositionen ikke spiller med og vil de her mennesker det godt.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Og vi går videre. Den næste ordfører er den radikale ordfører, hr. Morten Østergaard.

Morten Østergaard (RV):

Det har været en ekstremt omfangsrig udvalgsbehandling, som det her helt ubegribelig vidtfavnende forslag har været igennem. Det virker, som om regeringen har været helt urokelig i sin insisteren på at modvirke god lovkvalitet i forbindelse med, at man gennemtvinger tre store udlændingepolitiske ændringer, der hver for sig havde fortjent en særskilt behandling.

Kl. 15.00

Som om det ikke er nok, må vi også sige, at regeringen lovgiver i blinde på en række områder. Besværligheden med at besvare simple spørgsmål i processen har ført til ikke 1, men 2 måneders udsættelse af lovens ikrafttræden.

Tag indvandringsprøven. Hvad vil det koste at købe undervisningsmaterialet? Det ved ministeren ikke. Hvad vil det koste at tage prøven? Det ved ministeren heller ikke. Hvad vil det koste at udvikle hele menageriet? Det ved ministeren ikke. Hvordan skal det hele foregå? Det ved ministeren heller ikke. Og hvad angår den livslange starthjælp, kan ministeren ikke redegøre for, hvor mange mennesker det nye optjeningsprincip for kontanthjælp vil ramme.

Men hvad ved vi? Ja, vi ved, at regeringen i, hvad der må betragtes som en hetz mod religiøse mindretal, vil besværliggøre f.eks. katolikker og kristne frikirkeres mulighed for at få deres udenlandske forkyndere til Danmark. Det drejer

sig om under 100 personer om året, som der aldrig har været problemer med. Adskillige delegationer har fremført argumenterne om, at det stiller dem ringere, når de skal rekruttere forkyndere til deres kirker i Danmark. Det betyder igen, at nogle ikke får den forkyndelse, de ønsker.

Hvilken glæde har regeringen af det? Kan der påvises et eneste eksempel på, at en forkynder, fordi han ikke mestrede et parlørdansk ved sin ankomst til Danmark, har forvoldt skade eller anstiftet uorden? Ikke et eneste. Vil et flertal i Folketinget virkelig deltage i dette symbolske korstog mod mindretalsreligioner?

Ministeren har så måttet bøje sig. Jeg tror simpelt hen, at det var, fordi det gik op for Dansk Folkeparti, at det faktisk primært er kristne frikirker, der betjener sig af den her orden. Dermed blev det ikke en lex Abu-Laban, som man havde regnet med, og derfor kan forkyndere nu tage prøven i Danmark. Arbejdstagere i almindelighed skal slet ikke tage prøven, det er kun de familiesammenførte, der skal lære dansk, inden de kommer hertil.

Vil et flertal blandt medlemmerne af det her Ting virkelig kompromittere den grundlovssikrede religionsfrihed ved at løse et problem, som hverken spørgsmål eller samråd har kunnet afklare anatomien af? Det får vi at vide om lidt, når vi stemmer om ændringsforslag nr. 6, som fritager de religiøse forkyndere fra indvandringsprøven. I realiteten stemmer vi om religionsfriheden.

Det er lettere at lære dansk i Danmark. Det tror jeg må siges at gælde ikke bare for de præster, der nu får muligheden, men for alle. Derfor bør man naturligvis også som minimum fritage familiesammenførte til flygtninge for den her orden. Flygtninge med særlige krav på beskyttelse af deres familieliv bør her vægte tungere end ønsket om, at deres ægtefæller tilegner sig dansk, inden de slutter sig til dem.

Forslaget vil trods alle ministerens formeninger og formaninger forhindre familiesammenføringer. Det ved vi fra Holland, hvor man har forsøgt. Det er en effektiv stopklods for, at danske statsborgere kan få deres ægtefælle til Danmark.

Vi ved også, at regeringen nu fortsætter sin politik med at lave store huller i det danske velfærdssamfunds sociale sikkerhedsnet. Det sker, når der indføres en integrationseksamen, for dels er den forudsætningen for tidsubegrænset ophold, og det er grelt nok, dels gøres den også